

Att hålla andan i kyrkoåret

Bidrag från Tobias Bäckström
2018-05-09

Vi befinner oss just nu i ett vacuum i kyrkoåret. det är som att vi håller andan. Kristus har lämnat oss, i torsdags firade vi hans himmelfärd. Men Anden har ännu inte kommit till oss. Jesus kallar Anden för Hjälparen som han har lovat att sända till oss. De nio dagarna mellan Kristi himmelfärd och Pingstdagen är en tid av väntan. Lärjungarna befinner sig nu i det övre rummet i Jerusalem. Men de är inte rädda och ängsliga som de var efter korsfästelsen. Tvärtom så ber de och lovprisar Gud. Men de väntar. De rusar inte ut och förkunnar budskapet om den uppståndne Kristus direkt. De väntar först in Anden. Även vi får öva oss i att vänta in Anden. Anden beskrivs ibland som en stilla susning i bibeln. Och en stilla susning kan man inte höra om man bullrar för mycket. Jag tror att vi i vår tid löper stor risk att göra oss döva för Andens påverkan. Vi har ju så många järn i elden och utsätts för många intryck. Det behöver inte vara fel om vi bara inte glömmer bort att ge tid för Anden att påverka oss. Genom bön och tystnad. När vi ber om den Helige Ande så har vi fått ett särskilt löfte om bönhörelse. Anden kallas alltså för Hjälparen, han hjälper oss genom livet, hjälper oss till en tro på Jesus. Det är Andens uppgift att vittna om Kristus och peka på honom. Där han finns och verkar, där blir bilden av Jesus levande och Jesus ord talar till oss.